

Marion Arts wint met keramiek de 'Prix de l'Abival'

VALKENSWAARD -

Marion Arts wint voor de derde maal een prijs in haar nog korte loopbaan als keramiste. Tijdens de 18e Keramiek Biënnale die in Vallauris, Frankrijk gehouden werd, kreeg haar werk de 'Prix de l'Abival'. Tevens werd haar werk aangekocht door de organisatie en maakt nu deel uit van de collectie van het Musée de la Céramique te Vallauris.

Door Adrie Vlasblom

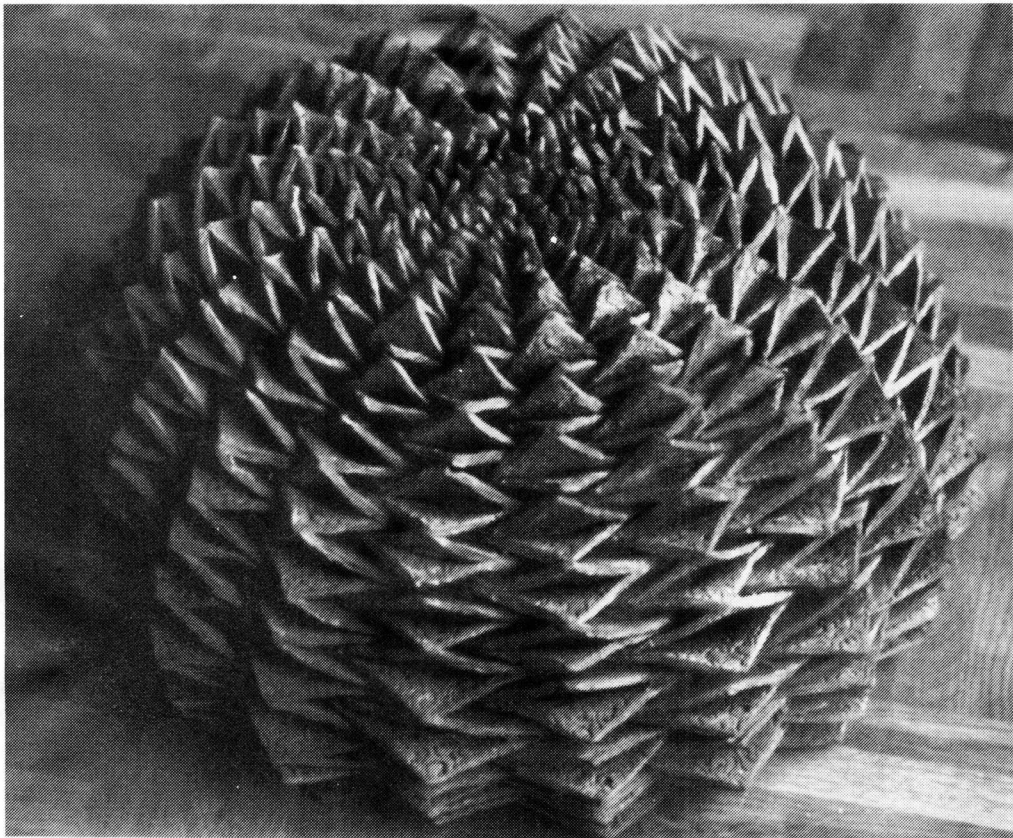
De 28-jarige, in Valkenswaard geboren en getogen Marion Arts, realiseert zich goed dat het bijzonder is dat ze met haar werk zo snel prijzen behaalt. Haar ambachtelijke manier van werken; de door haarzelf ontwikkelde techniek waardoor ze gebruiksvoorwerpen als schalen opnieuw vorm heeft weten te geven maakt haar werk uniek. Het woord schaal of vaas uit den boze is, want Marion maakt zelfstandige objecten, geen gebruiksvoorwerpen.

Het idee ontleende ze onder meer aan Griekse vazen waarvan ze de beschrijving mooi vond, maar de vorm saai. Dus is ze met de vorm gaan spelen.

Met haar object Middle-East won ze de Prix de l'Abival ofwel 'De prijs van de Organisatie'. Haar werk staat in hetzelfde museum als het keramisch werk van Picasso en dat is eervol te noemen. Als u ooit in de buurt van Vallauris bent, van oudsher een kunstenaarsdorp op zeven kilometer van Cannes, dan moet u zeker het Musée de la Céramique aandoen.

Middle-East

Middle-East; een ronde, transparante vorm die doet denken aan een bloemvorm,

is opgebouwd uit open geklapte piramides (driehoekjes), aan de buitenkant voorzien van een grillig patroon, geïnspireerd op de krullerige vormen van India. De vorm is geïnspireerd door de koepels van het Midden-Oosten.

De textuur of de huid van de klei, het patroon, maakt Marion door met een in vorm gebogen metalen clip de klei te bestempelen. Daarover gaat vloeibaar rubber dat, uitgehard, als een badmatje in lappen klei gedrukt wordt.

Van deze klei maakt ze driehoekjes die ze op elkaar bouwt. Haar manier van werken is ambachtelijk en arbeidsintensief, per ontwerp is ze ongeveer 25 uur bezig.

Ze stapelt de vormpjes geduldig op elkaar; op school noemden ze haar niet voor niets de monnik.

Ze begon met gestapelde rechthoekjes, later werden dat driehoekjes, nu zijn het opengeklapte driehoekjes, die het werk transparant, maar ook driedimensionaal maken. Door de herhaling

van vormen ontstaat een geometrische vorm.

Inspiratie

Marion: "Mijn inspiratie haal ik uit de vormen van andere culturen, uit landen als India, Italië en Griekenland en uit organische vormen zoals bomen en planten. Maar ook geometrische vormen boeien mij, hoewel wiskunde niet mijn sterkste kant is. Mozaïek zoals ik in Italië zag, fascineert me. Zo'n kerk vol mozaïek; één stukje is niets, maar het geheel wel. Zo vorm ik mijn objecten; één driehoekje is niets, maar het geheel maakt het tot bijzonder object."

Passie voor klei

Haar passie en liefde voor klei ontdekte ze tijdens de docentenopleiding handvaardigheid die ze van 1995 tot 1999 aan het Möllerinstituut in Tilburg volgde. Marion:

"In het begin was ik erg onzeker en de eerste opdrachten, duimpotjes maken, vond ik vreselijk!

■ **Middle-East, het object waarmee Marion Arts een prijs behaalde**

Vanaf 1997 is de echte liefde voor klei ontstaan, mede door ook naar tentoonstellingen te gaan. Ik ben elke dag met klei bezig.

Overdag geef ik 21 uren op verschillende scholen en 's avonds is het heerlijk me dan terug te trekken in de rust van mijn werk", aldus Marion.

Wedstrijd

Ze is al weer bezig met een volgende wedstrijd uitgeschreven door een keramiekmuseum in Duitsland. Werkte ze steeds met ronde vormen, nu wil ze een ontwerp maken van holle, vierkante buizen.

"Het is een uitdaging, want ik moet ook rekening houden met het gebouw waarin het komt te staan", vertelt ze. In het voorjaar hoopt ze in Antwerpen te kunnen exposeren. Tot 28 oktober is haar werk nog in Galerie De Bunders te St. Oedenrode te bewonderen.